

Terbiyeli Bunlar

– AhmetZeytinci · 24 Haziran 2015

Eskiden beri severim kedileri, köpekleri. Her ne kadar Pitbul gibi tehlikeli köpeklerden azıcık korksam da, onlara eziyet edilmesine hiç biz zaman dayanmam, yüreğimde kaldırmaz böyle şeyleri, edenlere ağız dolusu söver sayar beddua ederim. Canlarım onlar benim. Ağızları var dilleri yok masumların.

Bakıyorum televizyonlarda ki şov ve yarışma programlarında bir dolu sahipleri tarafından eğitilmiş köpek, akla hayale gelmeyecek numaralar yapmakta ve deyim yerinde ise başardıkları hareketler ile aklımızı başımızdan almaktadırlar. Siz de görmüşsünüzdür, toplama çıkartma yaptıran bile var köpeklerine. Arkadaş nerede ise ben bile unuttum toplama çıkartmayı, sen bir lokma köpeğe nasıl yaptırıyorsun bu hergelelikleri. Hayvan utanmasa karekök alacak, iki bilinmeyenli denklemleri de çözecek o derece yani...

Neyse lafı uzatmayıp sadede gelelim. Bundan bir iki ay önce televizyonda gördüğüm eğitilmiş köpeklerden az buçuk ilham alarak ben de bizim iş yerinde ki mahallede kedileri eğitebilir miyim acaba diye aklıma gelen düşünceleri hayata geçireyim dedim. Dedim demesine de bunu nasıl yapacaktım? Bir bilene mi sormalı, yoksa hissi kablel vuku, yani altıncı his ile mi hareket etmeli? Ya da gidip harbi harbi kediler ile konuşmalı, anlaşmalı mı?"Bakın kedi kardeşler ben sizi şimdi eğiteceğim canınızı acıtmadan, kuyruğunuza basmadan, sizden hiç küsmeden siz de bana yeteri derecede yardımcı olun." böyle mi anlatmalı kedi vatandaşlara durumu? Ne yapsam, ne etsem ki nasıl gönüllerine girsem?

İşe bir yerinden başlamalıydım mutlaka. Ön çalışma olarak İnternette ve azıcık da bu konu ile ilgili kitaplara kabaca göz gezdirerek bilgi sahibi olsam da, işin teori kısmını aşır pratığe döke bilmekte önemli olan. Deneme - yanılma yöntemi ile bir de lisede psikoloji dersinde öğrendiğimiz şartlı refleks konusunda bilgilerimi aklıma getirdim Pavlov amcaya teşekkür ederek...

İşin en can alıcı noktası kediciklere karınları aç iken ödül ver-hareket bekle ikilisi içinde bir şeyler yaptırmayı denemek olabilirdi. Kedilerin toplanma bölgesine kayarak karşıma aldım sabah sabah beş altı kediyi. İki üç arkadaş beraber beslediğimiz için benden pek tırsamazlar haliyle. Şu siyah olan "Haydut" çağırayım "Gel bakalım Haydut" gelir ve bacağıma sürtünür, elimde kuru kedi mamaları. Başlayalım "Hadi bakalım Haydut hop dizime çık da bir görsünler amcalar" hiç sallamıyor bu beni yaa! O zaman başka bir şey yaptırmayı deneyelim. " Haydut bacaklarımın arasından geç." mümkünü yok ha duvara söylüyorum ha Haydut'a bun da zekâ geriliği mi var yoksa? Başka ne yaptırsam acaba? Dur bakalım şu ufak lastik topu atsam da geri getirse nasıl olur? "Al bakalım Haydut hop attım şunu bana getir." Yahu anladık Haydutsun maydutsun ama biraz da benim söylediklerimi yapsan günah mı olur? Sahi bu kediciklerde günah sevap yoktu değil mi? Sabah sabah daha afyonu patlamamış anlaşılıyor ki Haydut zibidisinin. Yok ama ben bu işten yılmayacağım, vazgeçmek yok. Pilavdan dönenin kaşığı kırılınsın.

Sıradan başka bir gün...

Yok bu Haydutta yetenek metenek. Başka kediciklere bakalım. Şu Çakır var ya ondan biraz medet umuyorum ama bakalım haydi hayırlısı. "Gel bakalım Çakır önce seni doyuralım biraz, al kerata şu ciğerden bir parça mideye indir bakalım." mrrrrr ve mrrrrrrrrrr sesleri havada uçuşur kısa bir süre. "Çakır'cım şu dal parçasının üstünden atlar mısın bir zahmet, çok kolay Çakır çok kolay diyorum sanaaaa, ben bile yaparım yani." Tık yok Çakırda bırak atlamayı dal parçasının yanına bile yaklaşmıyor. "Ahhh ulan ben de sizi bir şey sandım ne sünepe kediler imişsiniz yahu!" Ne yapsam ne etsem? Köpeklere öğrettikleri gibi toplama çıkartma mı öğretsem yoksa? Yok, ama havlayarak oluyor da, miyavlayarak olur mu ki? Denesek mi ne yapsak? Parmağımı gösteririm "Bak Çakır bu biiir, bu da ikiiii, hadi bakalım kızım bir iki daha üüüüüç" yok arkadaş bunun matematiği çok zayıf çok, daha iki ile biri bile toplayamıyor, ulan kerata üç kere miyav miyav diyeceksin ben bile yapıyorum baksana "miyav miyav miyav!"

Sıradan başka günden daha değişik bir gün...

Şurada iki tane yavru kedi var, yavru dediysem yine yedi sekiz aylıklar, annelerinin yavruları. Bıraksan fare bile yakalarlar. Biraz mızıkça çalsam şu kedilere acaba daha mı zekâları açılır da gösterdiğim hareketleri yaparlar? Dur bakayım bir "Daha dün annemizi çalayım." fazla değişik müziklerden anlamazlar kanımca, yoksa Türk Marşını mı çalsam. Yok, yok bunlarda da tık yok. Şu anamın yumağını versem, yumağı çok sever kediler belki o zaman dediklerimi yaparlar. "Vay anasını parçaladılar yumağı da." Biraz kesme şeker versem ağızlarına nasıl olur? Oradan Bakkal Yaşar biraderim atılır "Bunlar şeker yemez ağabey at mı bunlar?" Dönerim Yaşar'a "He vallahi doğru diyorsun Yaşar." Hayret ki hayret yok arkadaş galiba ben bunları eğitemeyeceğim, öyle anlaşılıyor...

Bayağı uğraştım kediler ile belli bir zaman. Hatta hayallere bile daldım azar azar. "Ben bu kedileri bir güzel eğitirim sonrada televizyona çıkartır gösteri bile yaptırırım peşinden gelsin paracıklar ceplere vay be, artık sirklerden de teklifler gelir bir dolu hehehehe!" Tabi ki anladınız bunların hepsi sadece hayal olarak kaldı ve ben de bu işten vazgeçtim haliyle, bu o kadarda kolay bir iş değil hem de bunlar sokak kedisi, bazıları uysal olsa da bazıları da yabani, ama yine de canlarım onlar benim. Dediklerimi yapmasalar da her gün beslemeye devam Boğaziçi Lokantasının yemek artıklarıyla. Vallahi ben iki ay da bir giderim Boğaziçi Lokantasına o da misafirim gelirse. Kedicikleri her gün oradan besliyoruz para pul vermeden. Gelsin pirzolalar, gelsin Ankara tavanın pilav artıkları. Sağ olsunlar lokanta sahipleri bizden beş kuruş almazlar. İşte böyle dostlar. Allah var eğitemesek de yine de terbiyeli bu kediler terbiyeli saygıda kusur etmezler hiç Ahmet ağabeylerine de Halit Ağabeylerine de...